188. O lažnih kristusih, lažnih prerokih in lažnih čudežih.

Kako naj se vedejo učenci

1. (Gospod): »Da, Vame bodo verjeli tudi številni judje, in jih tudi že veliko verjame, toda ne bo trajalo dolgo, ko se bodo številni izločili, in bo vsak o Meni pisal in pridigal drugačen evangelij. To se v številnih krajih dogaja že celo zdaj, in tako bodo nastali številni lažni kristusi. Kajti takšni lažni razširjevalci Mojega nauka bodo rekli svojim učencem: 'Glejte, to je pravi Kristus - to dobro vem, saj sem Ga videl na svoje oči!' In nekdo drug bo o svojem kristusu trdil isto.
2. In tako bodo ti lažni preroki kmalu tudi med pogani povzročili veliko zmedo, saj bodo judom veliko prej verjeli kakor poganom, ki sem jih Jaz izvolil, in tako bodo ti 'v Mojem imenu' tudi delali lažne čudeže in znamenja ter tako zapeljali številne ljudi in jih pridobili za svojega lažnega kristusa.
3. To vam zdaj pravim zato, da boste to vedeli tedaj, ko boste še sami naleteli na takšne lažne preroke, in jim tega, kar bodo učili, ne verjemite, temveč v Mojem imenu pričajte proti njim in ljudstvo posvarite pred njimi, lažne preroke pa kaznujte in jih odvrnite od razširjanja Mojega nauka.
4. Če boste pri tem mlačni, boste podobni soli, ki se je spridila in postala nekoristna. Če pa se sol spridi in postane nekoristna, s čim naj začinjamo jedi? Zato ljudstva učite, naj se predvsem varujejo lažnih prerokov, naj ne verjamejo njihovim besedam in ne znamenjem!
5. Vi pa bodite enotni v besedi in dejanju, ljudem zmeraj podajajte vso resnico, ki si v ničemer ne nasprotuje - takšno, kakršno ste tudi prejeli od Mene in jo videli pri Meni. Kajti če boste med seboj neenotni in bo eden govoril to, drugi pa nekaj drugega, boste sami sejali nezdrava semena dvoma v Moj nauk, in se boste tako veselili le malo Moje pohvale in plačila. Najbolj pa vas bodo prepoznavali kot Moje prave učence, če se boste med seboj ljubili, kakor sem vas tudi Jaz zmeraj ljubil, in se ne boste nikoli prepirali in pričkali, kakor se bo to pri lažnih prerokih še prehitro zgodilo, ko bodo njihovi oznanjani kristusi drug drugemu grozili s prekletstvom in pogubljenjem. Če bi prišlo tako daleč, bi Moj, vam dani nauk, moral prav tako propasti, kakor bodo kmalu uničeni Jeruzalem in druga mesta, da ne bo ostal kamen na kamnu.
6. Svoj nauk pa bom že znal ohraniti čistega do konca časov. Toda sčasoma gorje vsem tistim, ki bodo proti Kristusu! Svojega umazanega početja naj ne uganjajo dlje, kot so to počenjali z Menoj judje od Mojzesovih časov pa vse do Mene danes; prizadel jih bom s posvetno sodbo, ki bo še veliko hujša, kot je bila tista v času Noeta, Sodome in Gomore ter številnih drugih mest in ljudstev vse do današnjega dne.
7. Pri Svojih pa bom neprenehoma do konca časov in k njim bom prihajal različno, enkrat tu in enkrat tam. Sam bom njihov učitelj v vseh stvareh - kajti tedaj bom tudi prišel kakor blisk, ki sveti od vzhoda do zahoda ter osvetljuje vse, kar je na zemlji

temnega in mračnega.
8. In glej, velika svetloba tega bliska jih bo uničila, sovražnike namreč, kakor svetloba bliska ubije rake, če jih obsije. To je prispodoba za ljudi, ki se bojijo napredovati v Moji luči in se hkrati kakor Izraelci hrepeneče ozirajo po polnih loncih mesa mračnih Egipčanov. Tudi rak, ki je doma predvsem v Egiptu, ima to lastnost, da po navadi išče hrano v temnem blatu. Če od časa do časa le prileze na svetlobo, se začne takoj umikati in spet išče mračno blato.
9. Povej Mi: Ali današnji Judje v obljubljeni deželi niso povsem podobni Izraelcem, ki jih je Mojzes rešil iz Egipta, ko so potem v puščavi, namesto da bi šli naprej in prišli v obljubljeno deželo, hrepeneli samo po egiptovskih loncih mesa in grajali Mojzesa, ker jih je odpeljal iz Egipta, kjer naj bi se jim tako dobro godilo? Ali takšnih ljudi ni mogoče primerjati z grdimi živalmi v blatu, ki ne morejo prenesti svetlobe bliska in se zaradi hrane nenehno vračajo nazaj, namesto da bi šli naprej?
10. Zato sem v njihovo dokončno sodbo tudi predvidel in določil, da jih bosta na koncu vse pokončala ogenj in svetloba Mojega bliska.
11. In tako se bo uresničilo, kar sem vam nekoč ob nekem dogodku že dejal, da bom na koncu dopustil, da se zemlja z ognjem očisti svoje nesnage.
12. Menim, da sem ti tako več kot dovolj pojasnil razlog, zakaj bo svetloba judom odvzeta in dana poganom.
13. Judje se bodo med pogani in številnimi ljudstvi ohranili tudi v prihodnje. Še naprej bodo pričakovali Mesijo, ki pa ne bo več prišel, in bodo tako še naprej podobni živalim, kakršne so psi in svinje; kajti pes se zmeraj vrne k izbruhanemu, svinja pa k mlakuži, v kateri se je kopala in umazala.
14. In trojna odeja pred Mojzesovim obličjem bo še naprej visela pred njihovimi očmi, ko ne bodo mogli prenesti sijoče nebeške luči in zato ne bodo mogli nikoli doumeti in razumeti notranjega pomena Mojzesovih knjig in prerokov.
15. Ali si zadovoljen s to Mojo dobro utemeljeno razlago?
16. Janezov učenec je rekel: »O Gospod in Mojster, z njo tudi moram biti zadovoljen, saj zdaj še predobro vidim, da je res tako in tudi v prihodnje bo tako kakor si nam zdaj vsem razločno razkril.
17. Ali lahko kdo kaj more za to, da ljudje tako zelo zlorabljajo svojo svobodno voljo in se raje pustijo hudiču voditi na povodcu in zapeljevati, kot da bi upoštevali Tvoj nasvet, ki jih skuša na vse načine osvoboditi in jim dati večno življenje v Tvojem kraljestvu?
18. Le upam, da Ti je, o, Gospod in Mojster, ostalo še veliko pripomočkov, da boš sčasoma tudi iz rakov priklical ljudi, ki Te bodo pri- poznali, kajti prav gotovo jih nisi

priklical na ta svet, da bi za vekomaj tudi po svoji duši ostali takšni, kakršen je rak?«
19. Jaz sem rekel: »Kar je pridržano dolgemu času prihodnosti, je skrito v nasvetu Moje ljubezni in modrosti; še veliko časa bo minilo, preden bo ugasnilo še zadnje sonce. Ljudje bodo videli, ko bodo ugasnile številne zvezde na nebu in bodo na njihovem mestu zasijale nove, toda pravi raki ne bodo ob tem izgubili veliko svoje grde podobe. Toda Zame je tisoč zemeljskih let le trenutek; kar ne zmore neko dolgo časovno obdobje, morda zmore naslednje ali tisočito.
20 Kdor hoče, da se mu pomaga, naj tudi hitro dobi pomoč; kdor pa hoče vztrajati v svoji zakrknjenosti, pa naj vztraja, kolikor dolgo želi - če želi večno, tudi lahko. Kajti tudi snovnost notranjosti Zemlje in neštetih drugih vesoljnih teles potrebuje hrano, če hoče obstati, in trajalo bo nepopisno dolgo, preden se bo en notranji zemeljski atom spet prebil na Zemljino površje.
20. Sicer ne boš razumel, kaj hočem povedati s tem; izgubljeni sin se že vrača, toda potreboval bo skoraj neskončno časa, preden se bo dokončno vrnil v staro Očetovo hišo.
21. V majhnem merilu je sicer vsak grešnik, podoben izgubljenemu sinu, nad katerega resnično vrnitvijo bo več veselja kot nad devetindevetdesetimi pravičnimi, ki pokore ne potrebujejo.
22. Toda Beseda, ki vam jo govorim, pa ne velja le za to zemljo, temveč ustrezno za vso neskončnost, kajti Moje besede niso človeške, temveč Božje, slišijo jih tudi neskončne milijarde in milijarde angelov, in jih kot učinkovite prenašajo z enega konca Mojega neskončnega stvarstva do drugega.
23. Tudi tega ne razumeš. Ko pa boš znova rojen v duhu, pa boš lahko pogledal tudi v neskončne globine Mojega usmiljenja. Za zdaj pa se zadovolji s tem, kar si slišal, kajti tako kakor sem zdaj govoril vam, na tem svetu ne bom veliko več govoril. Zato to do časa svojega notranjega razsvetljenja ohranite pri sebi in v sebi, potem pa boste o vsem, kar ste slišali od Mene, govorili lahko tudi z razumnimi in razsvetljenimi ljudmi; toda pred tistimi, ki ne razumejo, pa molčite, svinjam ne mečite Mojih biserov, da bi jih žrle!«
24. To so učenci ohranili zase in se tega držali tudi pri razširjanju Mojega nauka, in zlasti judom so le malo razkrili o Meni, razen predvsem Moje trpljenje in smrt ter Moje vstajenje, in da sem bil tako resnično Mesija. Toda celo ob teh zadnjih dogodkih niso bili povsem enotni med seboj - že ob sporočilu žensk o Mojem vstajenju, zlasti Magdalene, so nekateri učenci verjeli, drugi spet ne, in so imeli izjave žensk za pravljico, dokler se jim osebno nisem prikazal, in še potem sem jih s težavo prepričal, da sem res vstal. Učencem sem prav ob tej priložnosti povedal, naj se varujejo

predvsem neenotnosti; toda z njimi in med njimi se je dogajalo tako kakor pri drugih ljudeh: Njihov duh je bil voljan, toda njihovo meso je bilo slabo.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 10